

ת"פ 38983/03/18 - מדינת ישראל נגד דנה ברק

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 38983-03-18 מדינת ישראל נ' ברק

לפני כבוד השופט דנה אמיר
המאשימה מדינת ישראל
נגד
הנאשמת דנה ברק

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד תומר סער

ב"כ הנאשמת - עו"ד משה שמיר

הנאשמת - בעצמה

גזר דין

תמצית כתב האישום והכרעת הדין

1. הנאשמת הורשעה על יסוד הודאתה במפורט בכתב האישום המתוקן מיום 4.11.2019 (להלן: "כתב האישום"), בביצוע 13 עבירות לפי סעיף 117(א)(6) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו - 1975 (להלן: "החוק") ו- 4 עבירות לפי סעיף 118 לחוק.

2. על פי המפורט בכתב האישום, הנאשמת לא הגישה במועד, במועד, 13 דוחות תקופתיים שנדרשה להגיש על פי החוק, לתקופות: 10/16, 12/16, 2/17, 6/17, 8/17, 10/17, 2/18, 4/18, 6/18, 8/18, 4/19, 6/19, 8/19 ולא צירפה את מלוא המס המגיע מהם בסך כולל של 140,233 ₪. בנוסף, הגישה 4 דוחות, לתקופות 4/17, 12/17, 10/18, 2/19 ללא צירוף תשלום המס המגיע ממנו, כנדרש על פי החוק, בסך כולל של 41,390 ₪.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

3. **ב"כ המאשימה** הפנתה בטיעוניה לעונש לערכים המוגנים שנפגעו ממעשי הנאשמת ובכלל זאת לנזק לקופה הציבורית, וציינה שמתוך סכום המחדל, שולם על ידי הנאשמת סך של 11,000 ₪ בלבד. עוד ציינה כי הנאשמת אף המשיכה בביצוע העבירות בזמן שכתב האישום היה תלוי ועומד כנגדה. לטענתה, בראי הנסיבות והענישה הנוהגת, מתחם עונש המאסר ביחס לכל עבירה לפי סעיף 117(א)(6) לחוק כאירוע הוא בין מאסר על תנאי ל - 7 חודשי מאסר בפועל, וביחס לעבירה לפי סעיף 118 לחוק, בין מאסר על תנאי ל - 3 חודשי מאסר בפועל לכל עבירה כאירוע. במקרה זה, חרף משך התקופה הארוכה בה בוצעו העבירות ומידת החומרה, עתרה כי מתחמי הענישה בעניינה של הנאשמת

יחפפו. לצד זאת עתרה כי עונשה של הנאשמת ימוקם בשליש העליון של מתחם הענישה שיקבע לאור אי הסרת המחדלים, חומרת הנסיבות, משך ביצוע העבירות, העובדה שחלקן בוצעו במהלך ניהול ההליך, ובכורתו של האינטרס הציבורי וחשיבות ההרתעה בעבירות מסוג זה. בנוסף עתרה המאשימה כי יוטל על הנאשמת קנס בגובה 5%-10% מסכום המחדל.

4. טרם שמיעת הטיעון לעונש עתר **ב"כ הנאשמת** לשליחת הנאשמת לשירות המבחן לשם בחינת התאמתה לביצוע שירות לתועלת הציבור. לטענתו, גזירת עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות על הנאשמת משמעו חיסול עסקה שהוא עסק פעיל ורווחי. בקשה זו נדחתה על ידי. בטיעונו, הפנה ב"כ הנאשמת לכך שהנאשמת הפעילה את עסקה לעיצוב אופנה מאז שנת 2004 ללא כל בעיה מול רשות המסים עד להסתבכות הנוכחית, וכי היא מעסיקה כיום 5 עובדים (בעבר 7 עובדים). לטענתו, המקרה דנן הוא מקרה חריג בו בשל העדר פיקוח של הנאשמת ותקלות אצל בעל המקצוע שטיפל בהגשת הדוחות ותשלום המס עברה נכנסה הנאשמת לסחרור והתוצאה היא כי קיימות חשבוניות תשומות רבות שהייתה הנאשמת זכאית לנכות (ובכך להקטין את תשלום המס המתחייב) ואלה לא נוכו על ידה.

5. הסנגור הבהיר כי לנאשמת אחריות מלאה לביצוע העבירות, אך לטענתו היה על בעל המקצוע שטיפל בעניינה של הנאשמת לדאוג שאותן חשבוניות תשומות ידרשו במועד בדיווחיה והוא לא פעל כאמור. לדבריי הסנגור, לאחר הגשת כתב האישום הגישה הנאשמת חשבוניות ישנות וביקשה שיוכרו כתשומות, והגם שחלקן הוכר לא נוצרה אותה הפחתה בסכום מחדל המס של הנאשמת כפי שציפתה. לטענת הסנגור, לאור המשך ההתנהלות הקלוקלת מצד הגורם שטיפל בענייני הנאשמת מול רשות המסים גם לאחר הגשת כתב האישום, הוטל עיקול מטעם רשות המסים על חשבונה של הנאשמת, והיא לא יכולה הייתה ולו לשלם את הסך של 10,000 ₪ שנקבע כתנאי לכך שיאושר לה הסדר תשלומים לתשלום המחדל. לדבריו, כיום שכרה הנאשמת רואה חשבון על מנת להגיע להסדר כולל עם מע"מ.

6. הסנגור לא חלק על המתחם אליו הפנתה ב"כ המאשימה (הגם שטען כי יתכן ותקרתו 6 חודש מאסר), ביקש התחשבות בנסיבותיה של הנאשמת המפורטות לעיל ואף הגיש טבלת פסיקה. כן ביקש כי גזר הדין לא יינתן במועד הטיעון לעונש על מנת לאפשר לנאשמת לארגן ענייניה בעזרת רואה החשבון שאת שירותיו שכרה, כך שטרם גזר הדין כבר תתחיל לעמוד בהסדר מול רשות המסים. כן שב וביקש לשקול לגזור על הנאשמת עונש של שירות לתועלת הציבור ולא עונש של מאסר לריצוי בעבודות שירות.

דברי הנאשמת

7. הנאשמת מסרה כי בתקופת ביצוע העבירות שכרה איש מקצוע וסמכה עליו וכי אבדו ולא הוגשו חשבוניות לשומות רבות. לדבריה, למעשה אינה צריכה לשלם את הסכומים הנקובים בכתב האישום. עוד ציינה קיומו של עיקול על ידי מס הכנסה לאור חובות ניכיים, גם הם לטענתה בשל איחורים באשמת רואה החשבון והוסיפה כי היא נמצאת בסחרורה. לדבריה, מעתה יטפל בענייניה רואה חשבון חדש ועד עתה טיפלה היא בתיקון הטעויות של רואה החשבון הקודם.

מתחם העונש ההולם

8. הערכים המוגנים הנפגעים מביצוען של עבירות המס ידועים וכוללים פגיעה בקופת המדינה ולצידה פגיעה בכל אחד ואחת מאזרחיה, וכן פגיעה בשוויון בנטל תשלום המסים. בנוסף, העבירות שבביצוען הורשעה הנאשמת אף פוגעות בשיטת הגביה, בפיקוח הרשות וכן באמון הניתן בעוסק שיפעל על פי חוק, וידווח במועדים הקבועים בחוק.

התייחסות סלחנית לאי קיום הוראות החוק עלולה להביא אף להיעדר המוטיבציה של כלל ציבור משלמי המסים לדווח ולשלם מסיהם כנדרש. כידוע, כאשר בעבירות על פי חוק מס ערך מוסף עסקי, הנאשמת היא למעשה "צינור" של הרשות לצורך העברת הכספים אליה וניתן בה אמון כי כך תעשה.

9. אשר ל**נסיבות ביצוע העבירות**, נתתי דעתי לטענת הסנגור לפיה הנאשמת מפעילה את עסקה מאז שנת 2004 ומשך כל אותן שנים ועד לתקופה הרלבנטית לכתב האישום (שתחילתה חודש אוקטובר 2016) לא נטען לביצוע כל עבירה על ידה. בנוסף לטענות הנאשמת כנגד רואה החשבון שטיפל בעניינה בשנים הרלבנטיות לכתב האישום (בפרט ביחס לכך שלא דאג לדרוש מס תשומות בגין תשומות שהיו בידה). מבלי להתעלם מהאמור, אין בכך כדי למתן באופן ממשי מהחומרה שלצד ביצוע העבירות במקרה דנן, בשים לב למשך ביצוען של העבירות (בתקופות דיווח שונות על פני כ- 3 שנים), ולסכום המחדל הנובע מהן (₪ 181,550) שאינו מבוטל, גם אם אינו גבוה ביותר. בנוסף, בשים לב לעובדה ש- 8 מהעבירות מושא כתב האישום בוצעו במהלך ניהולו של ההליך דנן, ואף במהלך דחיות בדיון אשר ניתנו לנאשמת לבקשתה, על מנת לאפשר לה לפעול להסרת המחדלים. עוד יש לתת את הדעת לכך שלא הונח בדל ראיה לאותה טענה לפיה היו בידי הנאשמת תשומות נוספות שלא נדרשו במועד, ועל כן הסכום מושא כתב האישום נמוך מזה המפורט בו או לכל רשלנות נטענת של רואה החשבון (ויש לזכור את הודיית הנאשמת ודברי הסנגור לפיהם נוטלת הנאשמת אחריות למעשים).

10. במאמר מוסגר יצוין כי נוכח משך תקופת ביצוע העבירות, גם לו הייתה מוצגת ראיה בדבר טעויות כאלה או אחרות של רואה החשבון - לא היה בכך כדי להביא למיתון ממשי בנסיבות.

ועוד יש להוסיף, אין באותה רשלנות נטענת (ולא מבוססת) של רואה החשבון ביחס לדרישת מס תשומות, כדי להסביר מדוע בוצעו העבירות מושא כתב האישום כך שלא הוגשו דוחות במועד והוגשו באיחורים כה ניכרים ו/או הוגשו ללא תשלום משך תקופה כה ארוכה. בראי המפורט, מידת הפגיעה בערכים המוגנים ממעשי הנאשמת היא ברף הבינוני.

11. באשר למדיניות הענישה הנוהגת בקשר לעבירה של אי הגשת דוח במועד למע"מ, זו מושפעת מכמות העבירות אשר בוצעו, השיטתיות בביצוען והנזק שנגרם לאוצר המדינה. קיימים מקרים בהם כאשר לא הוסרו המחדלים נגזרו על נאשמים עונשי מאסר מאחורי סורג ובריה (ר' רע"פ 4173/15 אבו הלאל נ' מדינת ישראל (29.6.2015), רע"פ 6901/16 פחחות נצרת ואח' נ' מדינת ישראל (27.9.2016)). לצד זאת, קיימים מקרים רבים בהם מסתפק בית המשפט בגזירת עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות (ראו: ת"פ (ת"א) 1737-11-14 מע"מ ת"א 1,2 נ' אניל נס (4.12.2017) (והפסיקה המוזכרת שם), ת"פ (ת"א) 4740-03-16 מע"מ גוש דן נ' א.ב. תבשילים של פעם (25.9.2017) (והפסיקה המוזכרת שם), ת"פ (ת"א) 32646-03-16 מע"מ ת"א 1,2 נ' מסעדת סלעים בע"מ (30.4.2018), ת"פ (ת"א) 36736-10-13 מע"מ פתח תקווה נ' פלח (22.10.2014), ת"פ (ת"א) 64173-06-16 מע"מ ת"א נ' סופר שוק אבי יפו בע"מ (24.12.2018)).

12. נתתי דעתי לפסיקה אליה הפנה הסנגור המלמדת על מקרים בהם נמנע בית המשפט מלגזור עונש של מאסר בעבודות שירות מקום בו לא הוסרו המחדלים, או גזר עונש של של"צ במקרים מתאימים. מקרים כאלה אכן קיימים (כדוגמת ת"פ (ת"א) 33185-06-17 מדינת ישראל נ' י.ד.כ סלון המרכז (1989) בע"מ (8.4.2019), ת"פ (ת"א) 66072-06-18 מדינת ישראל נ' סריקוב (24.6.2019), ת"פ (ת"א) 9195-05-14 מע"מ ת"א 1,2 נ' ש.ה.ט אחזקות בע"מ (15.1.2018) אשר ניתנו על ידי). עיון בגזרי הדין שלעיל מלמד כי בכל אחד מהמקרים דובר בנסיבות מיוחדות אשר הצדיקו זאת. יש לזכור כי הכלל העולה מפסיקת בית המשפט העליון ביחס לעבירות אלה (והוא

בבסיס גזירת הדין על ידי) הוא כי על הענישה להיות ממשית וקונקרטית, בפרט כאשר לא הוסרו מחדלי כתב האישום, ובהעדר נסיבות מיוחדות וממתנות, וכי בעבירות אלה יש ליתן לשיקולי הרתעה ואינטרס ציבורי בכורה על פני נסיבות אישיות.

13. בראי המפורט לעיל, מצאתי לאמץ את מתחמי הענישה המוצעים על ידי המאשימה, הם המתחמים הנהוגים בסוג זה של עבירות, כך שביחס לעבירות לפי סעיף 117(א)(6) לחוק, יקבע מתחם שבין מאסר על תנאי ל- 7 חודשי מאסר בפועל בגין כל עבירה כאירוע, וביחס לעבירות לפי סעיף 118 לחוק, יקבע מתחם שבין מאסר על תנאי לבין 3 חודשי מאסר בפועל בגין כל עבירה כאירוע. כעתירת ההגנה - המתחמים יחפפו האחד את השני.

14. אשר למתחם הקנס, כידוע, בסוג זה של עבירות קיימת חשיבות ממשית לענישה כספית משמעותית אשר תלמד כי אין אף תועלת כלכלית לצד ביצוע של העבירות. גובה הקנס מושפע גם מהסכומים מושא כתב האישום, מהשיטתיות שבביצוע העבירות ומשך ביצוען. בעת קביעת המתחם יש להידרש גם לשאלת יכולתו הכלכלית של הנאשם. במקרה דנן נגרם נזק כספי ממשי לקופה הציבורית בסך 181,550 ₪, מתוכו שולם סך של 10,000 ₪ בלבד. בעת הטיעון לעונש לא נטענה כל טענה ברורה ולא הוצגה כל ראייה למצבה הכלכלי או האישי של הנאשמת הדורש התחשבות מיוחדת. אמנם נטען כי הנאשמת נכנסה "לסחרה", אך הטענה נטענה ללא הסבר כאמור. לצד זאת נטען כי הוטל עיקול על עסקה של הנאשמת, אך מנגד - כי עסקה רווחי. נתתי דעתי לכך שבמועד מתן גזר הדין ולאור התפשטות נגיף הקורונה בחודשים האחרונים, חווים רבים קשיים כלכליים וכך אף הוסבר על ידי הסנגור טרם מתן גזר הדין היום, כמפורט בפרוטוקול, וכי הנאשמת הוציאה היום את עובדיה לחל"ת ומשתכרת ממכירת מוצריה ואינה יוצרת חדשים. בשים לב גם לנסיבות המיוחדות בימים אלה, מתחם הקנס ינוע בין 5,000 ₪ ל- 15,000 ₪.

הנסיבות הקונקרטיות לנאשמת

15. בעניינה של הנאשמת לא מתקיימים טעמים המצדיקים חריגה ממתחם העונש שנקבע לחומרה או לקולא. הנאשמת, ילידת 1981, עוסקת בעיצוב אופנה במסגרת עסקה מאז שנת 2004 לטענת ההגנה, ומנהלת עסק רווחי, בשים לב לכך שבעת האחרונה נקלעה לקושי כלכלי גם בשל התפשטות נגיף הקורונה, על המשמעויות הנובעות מכך, כמפורט בדברי הסנגור שבפרוטוקול מהיום. נסיבותיה האישיות והמשפחתיות של הנאשמת לא פורטו, ולא נטען כי קיימות נסיבות אישיות מיוחדות המצדיקות התחשבות בה. הנאשמת נעדרת עבר פלילי, חרף ניהול עסקה משך שנים לא הסתבכה בביצוע עבירות מס או בכלל בעבר, הודתה בביצוע העבירות ונטלה אחריות לביצוען (זאת מבלי להתעלם מטענתה בדבר התנהלות רשלנית של רואה החשבון שטיפל בעניינה).

16. לצד האמור, לא ניתן להתעלם מן העובדה שהנאשמת לא פעלה להסרת המחדלים מושא כתב האישום חרף דחיות רבות אשר ניתנו לה ואף פעלה לביצוע עבירות במהלך אותן תקופות דחייה תוך שנראה כי לא הורתעה מעצם ניהול ההליך הפלילי כנגדה. לצד זאת, לטענתה, במהלך תקופת הדחיות באה בדברים עם רשות המסים, ניסתה להגיע להסדר תשלומים ואף לבקש הכרה מאוחרת במס תשומות, ולא עלה בידה לעמוד בתנאי הסדר תשלומים אליו הגיעה עם רשות המסים לאור עיקול שהוטל על ידי רשות המסים על חשבון הבנק שלה. לבקשת הסנגור, נדחה מתן גזר הדין מחודש ינואר דחייה די משמעותית על מנת לאפשר לנאשמת ולרואה חשבון חדש מטעמה להגיע להסדר תשלומים עם רשות המסים ונקבע כי הסנגור ישלח הודעה מתאימה לתיק. עד כתיבת גזר הדין לא התקבלה כל הודעה כאמור הגם שחלפו 4 חודשים מאז. בפתח הדיון היום, טען הסנגור כי חרף המצב הכלכלי אליו נקלעה הנאשמת כמו גם יתר המשק בשל נסיבות החירום והתפשטות נגיף הקורונה, לא עלה בידה של הנאשמת להפקיד 10,000 ₪ אותם נדרשה

להפקיד לשם אישור הסדר התשלומים. טענה זו אינה יכולה להתקבל. יש לזכור כי בקשת והחלטת הדחייה בעניינה של הנאשמת ניתנה עוד בחודש ינואר 2020, טרם התפשטות נגיף הקורונה. עוד יש לזכור כי לנאשמת ניתנו אף דחיות מרובות בתיק במהלך שנות ניהולו על מנת לאפשר לה להסיר את המחדלים. בנסיבות אלה, מבלי להתעלם או להקל ראש בקושי הכלכלי לנאשמת היום כיום, כמו גם, מן הסתם, למרבית העוסקים במשק לאור נסיבות החירום, לא יכול להוות עניין זה שיקול משמעותי בעת בחינת אי-הסרת המחדלים על ידה וגזירת עונשה.

17. כידוע, להסרת מחדלים בסוג זה של עבירות משמעות רבה וזו מביאה להקלה ניכרת בענישה. ברע"פ 7851/13 **עודה נ' מדינת ישראל** (3.9.2015) ציין כב' השופט מלצר כי להתחשבות בהסרת המחדל שתי תכליות, האחת **"סילוקו של המחדל כרוך בהשלמת החסר מקופת המדינה והטבת הנזק שנגרם כתוצאה מהעבירה"** והשנייה **"עידוד הבעת חרטה וקבלת אחריות לביצוע העבירה בידי הנאשם"**. מי שאינו מסיר מחדלים אינו זכאי לאותה הקלה ממשית. בנסיבות המפורטות לעיל אף לא ניתן ליתן משקל ממשי "למאמצים להסרת מחדלים" ו/או הסרת מחדלים חלקית אשר נשקלים לקולא במקרים מסוימים מתאימים.

18. לבסוף, שקלתי שיקולי הרתעה, ובכללם את חשיבות הרתעת הנאשמת (הממשיכה לנהל עסק עצמאי כפי שציין הסנגור) והרתעת הרבים, המקבלים בכורה על פני נסיבות אישיות בסוג זה של עבירות (רע"פ 2638/13 **עובדיה נ' מדינת ישראל** (28.4.2013)). מבלי שנעלם ממני הקושי עבור הנאשמת, אותו הדגיש הסנגור, להמשיך ולנהל את עסקה לצד ריצוי עונש מאסר בעבודות שירות, ואף בשים לב לנסיבות המיוחדות שנוצרו בעקבות התפשטות נגיף הקורונה, לטעמי עונש מסוג זה מתחייב בראי הנסיבות, ואף בשל הצורך בהרתעת הנאשמת אשר המשיכה כאמור בביצוע העבירות אף לאחר הגשת כתב האישום ובעת התנהלות ההליך, לא מצאתי כי נסיבות המקרה מצדיקות השתתפות של שירות לתועלת הציבור על הנאשמת חלף עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות כעתירת הסנגור. בנוסף, לא מצאתי כי במקרה זה מתקיימות נסיבות מיוחדות בגין נכון כי אורה שהנאשמת תרצה עבודות שירות שעות מצומצמות (6 שעות יומיות). ככל שהנאשמת מבקשת להמשיך לעבוד בשעות שאינה מבצעת עבודות שירות - תוכל לעשות כן ככל שהדבר מתאפשר על פי הוראות הממונה על עבודות השירות.

19. אשר על כן, מצאתי לגזור על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של 3 חודשים שירות בדרך של עבודות שירות על פי חוות דעת הממונה על עבודות השירות, במרכז יום כפר שלם, רח' ששת הימים 26, תל אביב. הנאשמת תתייצב ביום 7.6.20 בשעה 08:00 במפקדת מחוז מרכז, יח' עבודות שירות, רמלה. מובהר כי יתכנו שינויים במקום העבודה ושעות העבודה כמפורט בחוות דעת הממונה על עבודות השירות. הובהרה לנאשמת המשמעות של אי עמידה בעבודות שירות.

ב. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, לתקופה של 3 שנים והתנאי שהנאשמת לא תעבור עבירת מס על פי חוק מס ערך מוסף.

ג. קנס בסך 5,000 ₪ או 14 ימי מאסר תמורתם. הקנס ישולם ב-20 תשלומים חודשיים, שווים ורציפים, כשהראשון בהם ביום 2.8.20 לא ישולם תשלום - תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיידי.

המזכירות תעביר עותק גזר הדין לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, י' אייר תש"פ, 04 מאי 2020, בהעדר הצדדים.